

Abonamentul

Pentru monarhie:

Pe an 6 fl., $\frac{1}{2}$ an
3 fl., $\frac{1}{4}$ an 1 fl. 50 cr.

Pentru străinătate:

Pe 1 an 18 frcs., $\frac{1}{2}$
an 9 frcs., $\frac{1}{4}$ an
4 frcs. 50 cm.

Fóea apare în fie care
Sâmbătă.

Unirea

Insertiuni

Un şir garmond:
o dată 7 cr., a doua órá
6 cr., a treia órá 5 cr.,
şi de fiesce care publi-
caţiune timbru de 30 cr.

Tot ce privesce fóea,
să se adreseze la Red-
acţiunea şi Admini-
straţiunea Unirii
în
Blaş.

Fóe bisericescă-politică.

Anul IX.

Blaş 15 April 1899.

Numărul 15.

Dotarea clerului.

II.

Mare stavilă a pus îmbunătăţirii stării materiale a clerului gr. cat. român ba şi a celui gr. or. frica panică de chimera neunirii sau unirii, pentru că în dată ce cutare preot se nisuia a ridica venitele parochiali la o măsură mai convenabilă stării statului preoţesc, în dată i-se opunea propusul salutară din partea poporului chimera cu ameninţare spre defecţiune. Document învederat despre starea faptică: că în părţile, unde locuesc numai Români uniţi în massă compactă, spre exemplu în unele părţi a Selagiului şi a comitatului Sătmariu, venitele preoţesci stău pe o tréptă mai coréspondătoare misiunii preotului, până când sub póla Meseşului şi în cele alalte părţi a dieceselor române, unde sînt mestecaţi Români uniţi cu neuniţi, în loc să se amelioreze, decade starea venitelor preoţesci. Acéstă chimera, care despărtesce pe fraţii de un sânge şi deschide un abis între inimile lor chemate spre concordie pentru împreună lucrare pe terenul naţional-cultural faţă de importanţa luptei, care are de a o brava azi némul român spre asigurarea existenţii şi viitoriului său, cel chemaţi trebuie să o delature.

Altă pedecă mare întru îmbunătăţirea stării materiale a clerului nostru a fost şi este: *eschiderea poporului şi a reprezentanţilor lui, a inteligenţii mirene*

din cadrul afacerilor administrative a bisericii, despre care a făcut enunţaţiunea momentosă de pie memorie demnul mitropolit Ioan Vancea în faţa sinodului provincial: „Să primim şi pe mireni în cadrul constituţiunii bisericii noastre, să nu ne temem de dînşii, că sînt bisericii sînt, ea i-a născut şi crescut.“ Dacă ar lua parte mireni la diregerea afacerilor externe materiale a bisericii noastre, s'ar interesa mai viú de starea bisericii şi a instituţiunilor ei culturale şi de starea clerului; inse fiindu-le eschisă influinţa de la mersul afacerilor bisericesci, se pórtă în mod pasiv faţă de tot ce este bisericesc.

Pedecă fórté simţitoare faţă de dezvoltarea externă materială a bisericii noastre, faţă de crearea unor aşedăminte culturale, filantropice şi faţă de dezvoltarea acelor puţine, cari le avem, şi faţă de ameliorarea stării materiale a clerului este *impresurarea, că nu se pune în praxă viaţa sinodală şi încă mixtă, stădătoare din cler şi mireni în biserica noastră gr. cat. română.*

Tóte bisericile, corporaţiunile şi însoţirile din patria noastră, fie de ori ce misiune, se adună din când în când spre a discuta şi decide asupra măsurilor ce ar fi de luat spre înaintarea şi prosperarea lor şi spre delăturarea obstaculelor, cari li-se pun în calea progresului. Óre, care biserică sau corporaţiune are lipse şi indiginţe mai arđetóre, rane mai usturátóre şi cestiuini mai importante, care sînt conditio sine

qua non a dezvoltării, progresului şi viitoriului ei — de cât biserica noastră gr. cat. română, care nici când nu se vor valida, lecui şi deslega, numai prin schimbarea de idei, opiniuni şi convingeri reciproce în sinóde mixte convocate prin Illustrii nostri archierei? Şi ce ne opresce a ne aduna în sinóde sub conducerea archiereilor nostri?

Disciplina străbună şi ss. canóne a bisericii noastre ne prescriú şi impun ţinerea sinódelor. Cu exemplu demn de imitat şi încoronat de succese ne premerg alte biserici, ba şi corporaţiuni lumene, ér indiginţele bisericii şi clerului nostru pretind azi convingerea noastră în sinóde. Saú ne temem unii de alţii, archiereii de cler şi inteligenţa mirenă, sau clerul şi inteligenţa de Illustrii nostri archierei? Nici una nici alta, ci ca să-mi fie iertat a me exprima franc: vina o pórtă letargia pécátosă a clerului, despre care pécát va cere samă de la noi posteritatea, pentru că în ziua, când ne-am puté scálda sufletele noastre în razele strălucitóre a presentei şi iubirii Illustriilor nostri archierei în fruntea sinódelor, am esclama cu s. biserica: „Acéstă este ziua, care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într'insa“. Impresurarea, că clerul bisericii catolice de ritul latin nu se adună în sinóde, nu ne póte servi de exemplu, pentru că până când existenţa şi viitoriul aceleia şi a clerului ei este asigurat prin aşedăminte şi fundaţiuni nesécate, așa cât din centrul dieceselor

Feuilleton.

Eră nouă.

Har Domnului! am scăpat de ceapă şi usturoi, de crumpene şi pătlăgele, mirosul le-a mai rémas par că şi acum! Era cât pe aci, să ne vină pe cap Paştile, şi „foiţa“ noastră nu mai da Dumnezeu, să se mai póta primeni. Incepuseră ómenii a o ingrămădi cu legumi, care de care mai de post, cât biéta slăbise de i-se vedeau osuţele şi cât pe aci, să nu se mai uite cu drag la ea chiar nime, nime!

Acum inse ne-am scăpat de tóte legumile astea. Fratele Ión le-a ingrămădit în lădiţe mici ca cărticelele, le-a împodobit cu fel de fel de podóbe şi are de gând, să le împartă la Paşci în loc de óuşi roşi. Dumnezeu să-i ajute! Eú inse voiú mătura bine locşorul acesta, unde poţi povesti așa de bine cu tot felul de ómeni, chiar şi cu dragălaşe domnişóre, şi unde poţi spune la vorbe pline de dulcétă şi poţi cânta şi versuri frumúşele, — şi cu ajutorul prietinelor mei voiú incepe o „eră nouă“.

Orí doră Dvóstre, dragii mei cetitori, n'aţi aúdit, că acum va incepe o eră nouă pentru tótă lumea? Şi noi, de aci, din jos de linie, toţi aceia pe cari îi sciaţi de mult, că-i chiamă A. şi B. şi Argus (bată-l pustia!) şi Mărióra şi Ilenuţa, şi încă şi alţii noi mai tineri şi mai sprinteni, şi noi vrem, să ne bucurăm de era acéstă. Şi mai vrem, ca de bucuria noastră să aivă parte toţi aceia, cari ne iubesc, cari ne cetesc cu plăcere şi cari cu drag ne-au urmat şi ascultat acum de aprópe noué ani.

În acéstă eră nouă vom face, să reinvie frumúşele „impresii“, „palavrele“ şi „cărăghioslécurile“ vesele, „poveştile“ şi „sfaturile“ drăguţe, pe cari o dată așa de adese le aţi cetit aci. Am zis „o dată“, că a trecut atáta vreme, de când nu v'aţi mai uitat cu drag la noi. Dar nu v'é supáraţi, erau la cãrmă ómeni bétráni, aprópe încãrunţiţi, cari nu aveau vederi mai largi; acum inse vremurile s'au schimbat, noi, (şi de ne-aţi vedea cu câtă fală ne arátăm pepturile!) sîntem tineri, ageri, cari cetim în inimí, vedem în creeri, gâcim gândurile şi pricepem privirile. Razele X a lui Röntgen nu pot mai bine ca noi pătrunde în tainele nepátrunse a le mintii.

Écă de pildă, pentru cei ce vreu, să muncescă alături cu noi, vom da azi un sfát, pe care colbul vremurilor uitate de mult s'a fost aşedat, şi care era, să piérá în Nirvana, dacă nu era unul dintre noi.

Ascultaţi deci sfaturile noastre şi le impliniţi:

Dragi cetitori! Vi se va da şi voué în viaţă fórté a dese ocaşiunea, când privind la frumúşele şi la minunile lumii să simţiţi în peptul vostru mişcându-se armonic córda poetică a inimii şi născându-se dorul puternic de a scrie pe hârtie ceea ce ve mişcă sufletul şi v'é încântă creerii. Să nu întârziati a o face acéstă, căci cine póte sci, ce comori nepreţuite ascundeţi în voi! Dar câtă vreme veí puté, iubite cetitor, să foloseaci la scris alt ceva de cât péné şi tintă, feresce-te de acestea. Scrisórea úşor ar puté fi prea limpede, şi atunci nu ar lega în de ajuns atenţiunea redactorului şi a culegătorului. Ér dacă impresurările te-ar sili, să scri totuşi cu péné şi tintă, atunci feresce-te de a folosi hârtie sbeutóre, când întorci hârtia; lucrul acesta a leşit de mult din modă. De faci vre un porc, veđi de-l delătură cu limba. În chipul acesta îi va succede cu o cale, ca

își revarsă ajutorul și mângâierea ori în câtrău, unde pretind împrejurările și lipsele bisericilor singuraticice și a clerului; până atunci susținerea bisericilor și clerului nostru gr. cat. român — pe lângă puținele recursuri de ajutoare fundamentale sau maiestaticice — este răzimată singur pe umerii sormanului popor îmbrăcat în miseria cauzată prin mulțimea sarcinilor publice.

S'a unit biserica noastră cu cea catolică de ritul latin pe lângă promisiunea de a fi împărțită din toate bunătățile bisericii catolice. Înse de și arhieriei nostri în decursul seclilor neîncetat au bătut, să li-se deschidă ușa îndurărilor de soră, au murit nemângâiați, și clerul nostru a rămas sorman ca și mai înainte de închierea sfântului act al Unirii; pentru că ajutoarele, primite alocuria din fondul religionar, au fost foarte rare.

Din contră cu cestiunea congruă, care este la ordinea zilei, biserica catolică vre, să ne arunce în brațele de fer a regimului fără milă, unde dacă vom ajunge, vom înceta de a fi preoții bisericii gr. cat. române și părinții poporului român!

Dar ce să facem, în câtrău să ne întorcem? Să stăm cu mâinile încrușișate, să ne vâierăm în colonele ziarelor? Nimene nu va cuteza a contesta, că starea materială prezentă a clerului gr. cat. român mai poate corăspunde calificațiunii aceluia, pusețiunii, care o ocupă în fruntea nămului nostru și a societății omenesci și a misiunii sublime, dar grele, de a conduce destinele poporului român din această patrie și de al pregăti pentru eternitate; prin urmare ameliorarea stării aceluia e de necesitate urgentă, care nu se mai poate amăna. Din această stare materială a clerului nostru a isvorit răul detestabil, că unii din cler au alunecat la mijlocul neiertat de a-și procura intențiunii din țări străine. Curentului acestuia cu greu i-se va pute pune

stavilă prin interziceri, ci singur prin ameliorarea stării materiale a clerului se va pute îndrepta răul.

Dar de unde se aștepte clerul nostru ridicarea sa din decadența-l materială? *Sau va primi congrua plănuită de stat, — sau după principiul „ajută-te pe tine și te va ajuta și Dumnezeu” se va îngriji însuși clerul, nămul și biserica, a căruia ogor spiritual îl muncesc între sudori crunte. În cazul prim de va primi bolovani congruei, care îl promite statul, că îi va preface în pâne, — clerul nostru va fi astrins prin condițiunile puse de „idea unității de stat magiar” a simți, cugeta și lucra, pe cum îi va dicta statul și va înceta de a fi clerul bisericii gr. cat. române și părintele poporului român, și dacă nu vom ave cler român, nu vom ave nici biserica română; atunci clenodiile noastre eređite de la străbuni: religiune, rit, limbă și datini strămoșesci sînt vindute pentru un blid de linte. La așa ceva a și cugeta te impresoră fiorii și sudorile răci a morții.*

Deci conscii de datorința sfintă de a ne conserva neștirbate clenodiile eređite de la străbuni, ni se impune punerea în lucrare a părții a două a alternativei, *adecă dacă vom a rămâne cler român și a ave biserica română, și nămul nostru, dacă vosce, să fie păstorit și în venitor de preoți-părinți români: clerul însuși și credinciosul popor cuprins în simul bisericii gr. cat. române să-și recunoscă de datorința sfintă, salvatore de esistință și asecuratore de viitoriul bisericii noastre, a crea fără amănare uniți în simțiri, cugete și fapte un fond din propriile sale puteri pentru congruarea clerului bisericii gr. cat. române.*

Pote că imi va obiectiona nu unul: cum se pote și cugeta, că un cler miser și o biserica sėracă din puterile sale să întemeieze fond pentru congruarea clerului?! Esemple prefăcute în fapte

concrete me absolvă de a documenta posibilitatea acestei întreprinderi.

Ōre nu bisericile noastre misere gr. cat. române și poporul — de ōre ce poporul susține școlile noastre — a conferit și conferesce și azi la fondul regnicolar de stat merit pentru pensionarea învățătorilor și a familiilor acelora, care azi se urcă la suma considerabilă de 13 milioane, în care sumă de milioane s'a scurs ca parte întregitoare și din sudorile bisericii și a sormanului popor român?

Dar să luăm spre aprețiere nescari exemple mai atrăgătoare spre a stărni în noi spiritul întreprinderii. Ōre, cine și din a cui sudori materiale a întemeiat în decursul alor două decenii cele 72 bănci române, a căror menire principală a fost și este: ridicarea din decadență a stării materiale a sormanului popor român țeran, care abia ieșit din cătușile tirane a iobăgiei seclilor, a ajuns pradă vampirilor usurari fără suflet; őr secundară, a deschide teren de activitate spre validarea calificațiunii sale și a da pâne inteligenții noastre române eschisă de pe toate terenele activității politice, administrative și judiciare din patria comună; — dacă nu clerul, inteligența și poporul român? Aceste bănci reprezintă un capital cam de 6 milioane fl.

Din aceste cifre de milioane cade o parte însemnată și pe fiil bisericii gr. cat. române, adecă cler, inteligența și popor. Ōre ce a fost cauza de nu i-a plesnit nimănu prin minte a întemeia atare bancă și pentru îmbunătățirea sortiil materiale a sormanului cler român gr. cat., care își sacrifică cu resemnațiune puterile spirituali și fizice acolo, unde pretind interesele vitali a bisericii și nămului.

Înse ce e bun și salutar, fie și în ōra a 11-a nu-i târziu, numai trebuie îmbrățișată idea și principiul fără șovăire și aplicate mijloce cu lăpădarea totală a egoismului, cu abnegațiunea și statornicia solidară pretinsă de întreprinderile grele și scopurile salutare. Pote va zice nu unul, că nu va ajunge gustarea rōdelor acestei întreprinderi. De nu o vom gusta toți singuratici, o va gusta corpul moral a bisericii și clerului ba și a poporului încă în venitoriul cel mai apropiat, dar de sigur o va gusta posteritatea vėrsând lacrimi de recunoscință și binecuvintând memoria și țarina mormintului acelora, cari au depus fundamentul instituțiunii mărețe și salutare. Dar ōre toți, cari sădesc vie și pomi, muncesc în convingerea, că vor culege dinșii fructele și nu în speranța firmă, că le va gusta posteritatea?

Și cine să concurgă cu obulul sėu la întemeierea acestui fond? Răspunsul îl dicteză însăși destinațiunea aceluia. Întregul corp moral al bisericii noastre gr. cat. române începând de la capii dieceselor, toți dignitarii ierarchici, clerul, inteligența amăsurat pusețiunii și stării sale materiale și toate fețele bisericesci din parochii și filiale și înseși parochiile și filialele ca corporațiuni conform numărului sufletelor. Acesta este părerea mea modestă individuală.

să-l lătesci pe o suprafață mai mare și să-l lătesci uniform. Nici o dată nu se simte un culegător mai tare măguit de cât atunci, când e vorba, să descifreze câte va zeci de cuvinte, cari prin procedura acesta au fost făcute nelegibile. Noi înșine am vėđut mai mulți de acestia petrecând câte o jumătate de ōră, până să potă ceti ast fel de pasage; în vremea acesta înjurau ca nisce matrozii, ceea ce la dinșii vrea, să zică, că sînt în dispoziție de tot bună. Nu folosi nici o dată interpunctiuni; ne e peste măsură plăcut, când sîntem siliți, să găcim noi, ce a nume voial, să zică. A folosi inițiale mari de asemenea e de prisos; cel puțin ni s'ar lăsa în chipul acesta puțința de a pune interpunctiunile, unde ne place. E perfect superfluu ați însuși o scrisore legibilă; acesta tradă tot de una o origine plebee și pe lângă asta mai îndreptătesce și la presupunerea, că și-a primit educația într'o școlă publică. Scrisorea rea denotă geniū. Mulți scriitori numai în chipul acesta atrag atențiunea asupra-le. Închide așa dară ochii, când scrii și scrie așa de nelegibil, cum numai poți. Numelor proprii n'ai, să le dai atențiune deosebită, căci ori și care culegător scie numele și conumele fie căruil bărbat, femeie și copil din întregă lumea, și dacă noi credem, că putem găci și numai litera inițială a unui nume, atăta ajunge pe deplin; adevărat, că tipărisem mai deunăzi Sauria în loc de Lamia, dar prin acesta de sigur nici un cetitor inteligent nu va fi fost dus în rătăcire. Fōrte avantajios

e, să scrii pe ambe fețele hărtiei și după ce le-ai umplut cu scrisore și trebuie să mai adaugi încă câte va sute de șiruri, se recomandă, să scrii de a curmezișul, de ōre ce a mai jertfi pentru asta încă un nou foiu, ar fi probabil prea mult. Sîntem transpuși în al șeptelea ceriū, când avem în mână un ast fel de manuscript; mai plăcut ne-ar fi numai, dacă am ave și pe scriitor în mâinile noastre într'un unghet ferit. Cât ar fi de dulce rėsbunarea! Hărtia cea sură de pachetat e cu deosebire acomodată pentru scris, dar dacă chiar n'ai de asta, poți să-ți căștiți ușor hărtia de lipsă, rumpend, când treci pe stradă, vre un placat. De întrebuintezi o ast fel de hărtie, e consult, să scrii pe fața aceea, care a fost obdusă cu scrobělă. Dacă un articlu e gata, mai înainte de ce l-ai speda la redacție, pōrtă-l câte va zile în busunar. De cum va articlu va fi fost scris cu cerusă, atunci avantajele acestui sistem sînt neprețuibile. Cėrcă, să perđi vre o fōe dōnē; înjghebarea de foi singuraticice, nenumerotate, ne face tot de una o plăcere deosebită.

Sperăm, că sfaturile acestea căștiigate cu multă trūdă din vechia bibliotecă a unui anticuar, sînt destul de limpedi, cetitorii le vor fi priceput și nu mai au lipsă, să le facem nici un comentariu.

Înainte decii și la lucru!

a + a.

Planul întreprinderii, pe cum și modalitatea aplicării mijloacelor recerute spre executarea și reușirea planului, este a se pertracta și demarca în sinode diecesane sau în sinod provincial mixt stătătoriu din cler și mireni. Inse ar revêrsa o lumină peste cauză, pașii urmând și măsurile luând, o conferință mai îngustă ținând în centrul provinciei noastre mitropolitane în Blaș condusă de Ilustrii noștri arhieriei și stătătore din unii bărbați ai clerului și inteligenții dieceselor gr. cat. române, în cari clerul încă nu e congruat.

Pașul prim trebuie să-l facă către acest scop salutar pentru biserica noastră aceia, cari suspină sub presiunea miseriei, adecă clerul rural din diecesele neprevădute cu congruă, și încă din sinul proximelor conferințe preoțesci, să-și susternă rugările sale umilite, pucese din vot unanim Ilustrilor Arhieriei, pentru grabnică convocare a unei conferințe preliminară înguste, după aceea a sinodelor mixte diecesane sau provinciale, spre pregătirea și punerea în lucrare a operatului pretins de starea materială miseră a clerului nostru și de datorința sfintă de a ne mântui de apunere clenodiile străbune: biserica și nêmul nostru. Dixi et salvavi animam meam.

„Falmôsa secțiune” a naționalităților, care sub br. Bánffy a făcut atâtea isprăvuri, și din care foarte probabil a ieșit și senzaționala broșură de preamărire a căduțului șef, a ajuns și ea pe ducă. După cum scriu foile din capitală, ministrul Széll nu s'a folosit încă nici o dată de serviciile ei, ba ce e mai semnificativ, prof. Jancsó Benedek aplicat la această secțiune a fost absolvat de la oficiul avut. E foarte sigur, că absolvarea acesta stă în legătură cu promisiunea ce a făcut Széll, că va căuta după cei ce au tradat secretele de stat desvêlitate în numita broșură și îi va pedepsi cu totă asprimea.

Pentru „Revista economică”. — Un cetitor al foilor noastre ne face atenție, că noul organ economic din Sibiu, vorbind de societățile comerciale de la noi, acum de două ori trece peste societatea „Consum” din Blaș, de și acesta e cea mai veche și cu un capital social destul de respectabil. Cetitorul nostru e nedumerit asupra acestui fapt, pe care el îl găsește semnificativ. Noi nu împărtaşim nedumerirea aceasta, și nici nu ne vine, să credem, că lucrul acesta s'ar face cu rea voință, pôte foarte ușor fi la mijloc o mică neatențiune, la tot cazul regretabilă, care sperăm, că se va îndrepta.

De la Asociațiune. Reuniunea carpatină din Transilvania (Erdélyi Kárpát-Egyesület) va arangia în toamna anului curent, cu ocaziunea desvêlirii monumentului lui Matia Corvinul, o expozițiune etnografică. — Reuniunea dorind, ca la expozițiune să fie prezentate toate naționalitățile din Transilvania, a rezervat o sală spațioasă din etagi și pentru o colecțiune etnografică românească. Pentru arangierea camerei românești a recercat pe Excelența Sa Mitropolitul din Blaș, care inse

l-a recomandat, să se adreseze către „Asociațiune”, ea mai competentă în asemenea afaceri. În urma acestei recomandațiuni, Reuniunea carpatină a adresat comitetului Asociațiunii la 25 Februar a. c. o scrisore, prin care l-a rugat, să se însărcineze cu arangierea camerei românești. Pe baza acestei recercări secretarul I al Asociațiunii a primit ordinul, să lea în Cluș informațiuni detaiate asupra condițiunilor, în cari se va arangia expozițiunea proiectată, și să înainteze raport în proxima ședință a comitetului. La rîndul său comitetul Asociațiunii a hotărît în ședința ținută Joi în 13 a. tr. sub presiunea Rev. Dn Preposit I. M. Moldovan, să nu primescă această invitație.

Tot în ședința acesta s'a primit în deposit și fondul colectat pentru ridicarea unui monument lui Avram Iancu.

Revista bisericească.

Roma. Marți în 11 a. c. Sfinția Sa a primit colegiul cardinalilor, cari l-au felicitat pentru fericita reînșănătoșare și din prilejul aniversării încoronării.

În răspunsul său Sfinția Sa a mulțămît lui Dumnezeu, care l-a redat sănătatea și apoi a dat expresiune bucuriei, ce a simțit pentru manifestările de iubire și alipire, ce a primit în timpul din urmă. A făcut apoi amintire de planul desarmării și a dorit, ca acela să fie încununat cu deplin succes. „Biserica, ca mama tuturor națiunilor și ca dușmana forței, își îndeplinește misiunea sa pașnică și aducătoare de pace nu numai în imperiul credinței, ci și pentru ca aședămintele sociale să se păstreze spre binele popoarelor. Biserica,” continuă pontificele, „nu dorește și nu a dorit nici o dată alt ceva, de cât ca să i-se lase libertate deplină în executarea planurilor sale salutare. Martoră este istoria, că de câte ori s'a mestecat scaunul apostolic în diferențele escatate între diversele popore, tot de a una rezultatul a fost încetarea inimițiilor și a vêrsărilor de sânge, restituția drepturilor usurpate ori contrastate. Fără de auctoritatea papală”, zice pe dreptul sfîntul părinte, „s'ar fi nimic civilizațiunea în fața prepotenței.” Alocuțiunea a terminat-o zicând, că biserica nici pe venitoriu nu va întrelăsa îndeplinirea oficiului său de caritate, ce l-a primit de la însuși întemeiătorul său, atât față de ceriu, cât și față de pămînt.

În urmă binecuvîntând cu voce tare pe toți cei prezenți și mulțămindu-le pentru simțemintele de iubire fiescă, ce le au manifestat, l-a dimis.

Austria. Schönerer a fost dat semnalul, că Nemții numai așa se pot menține în Austria, dacă trec de la catholicism la luteranism. Semnalul lui ce e drept nu a rămas fără efect, căci mai mulți inși au și părăsit religiunea străbună. Dar dacă observăm mai de aproape pe acești apostoli, vedem, cum că ei în partea cea mai mare sînt ființe fără convingeri religioșe, ômeni fără educațiune morală, și cari pentru bani și împinși

de pasiuni sînt în stare, să facă ori ce. În partea cea mai mare sînt studenți și calfe de prăvălii. Vêdend unele ziare luterane din Germania, că cu ce elemente se înmulțesc sectatorii lui Luther, ele au fost cele dintâi, cari l-au desfătuit de la pașii întreprinși. Considerând de o parte aceste elemente apostate, ér de altă parte energia guvernului în desființarea societăților întemeiate cu scopul de a lăți ura față de cetățenii catolici, și în modul acesta a propaga terenul pentru luteranism, prin care se conturbă liniștea publică, s'ar puté zice, că semnalul lui Schönerer va rămâne fără de efect.

Revista politică.

Afaceri interne. După redeschiderea parlamentului, după vacanțele de Pasci, camera s'a ocupat cu budgetul ministrului de agricultură, care l-a primit atât în cetirea generală cât și în cea specială. Îmbunătățirile, ce le promite ministrul Darányi, se referesc mai mult la reconstruirea viilor, și la o supraveghiere mai strictă în contra fabricațiunilor de vinuri false.

Primindu-se budgetul ministrului de agricultură, în ședința din 7 a. c. s'a început cel al ministrului de instrucțiune. Wlassics promite mai multe reforme cu privire la planul de învățămînt al școlilor populare, al preparandiilor și al gimnasiilor. Va înființa mai multe școli superioare de fete, în cari fiitórele mame nemagiare însușindu-și limba magiară, să o pôtă propaga și în familia lor. Pentru școlile medii nemagiare a pregătit unele manuale, și față de unele dintre aceste școli se va îngriji de o controlă mai severă. Statificarea forțată a școlilor confesionale, continuă ministrul, nu o voesce. Ba nici pe atâtea școli nu le pôte statifica, câte o cer acesta. Fiind că în toate reformele acestea, ministrul a fost condus de stéua culturii naționale magiare, pe cum spune tot el, camera, cu toate că budgetul anului acestuia e mai mare ca cel din trecut, l-a primit între aplause.

În cât e pentru congruă, ministrul Wlassics repetesce ce a fost zis ministrul președinte în vorbirea-i program. Speréza, că lucrările vor fi terminate nu peste mult din partea forurilor competente. Ér în ce privesce salarisarea preoților acatolici, el o începe din anul acesta, și va face, ca venitele acestor preoți să fie cam de vre o 600 fl. Spre scopul acesta a și luat în budget 500,000. Prevede inse, că suma acesta nu va fi de ajuns, și își exprimă speranța, că camera îi va vota ulterior restul, cu atât mai virtos, că banii nu pot fi spesați spre un scop mai folositoriu de cât acesta.

Budgetul a fost primit în general.

România. Pe cum ziceam în numărul trecut al foilor noastre, opoziția parlamentară unită, basându-se pe modul cum a tractat prim-ministrul român cestiunea națională, a fost declarat obstrucție în parlament și a ținut mai multe întruniri,

la care a participat un public numeros atât din capitală, cât și din provincă. Resultatul obstrucției a fost închiderea sesiunii corpurilor legiuitoare române, cel puțin în modul acesta esplică opoziția închiderea parlamentului, a cărui sesiune fusese prelungită pe mai mult timp. Fiind ast fel parlamentul închis, luptele dintre guvern și opoziție au fost continuate cu mai mare inverșunare în întrunirile părților contrare. În întrunirea de Duminică a guvernamentalilor ministrul Sturdza a cercat, să se curățe de invinuirile, ce li s'au făcut, ér opoziția în meetingul, ce l-a ținut în aceeași zi, a ajuns la culmea iritațiunii sale, așa în cât pe lângă toate mijlocele de impedare și de ordine publică, ce le-a fost luat guvernul, totuși s'au iscat ciocniri pe strade între cei din opoziție și miliție.

Pe când scriem inuse aceste șire telegrafal ne aduce din Bucuresci scirea, că *Sturdza a depus în mâinile regelui dimisiunea întregului cabinet.*

În dată după acesta a fost primit în o audiență mai lungă dl *Eugeniu Stătescu*, care să fi declarat regelui, că un guvern liberal nu ar mai pute face nimica pentru schimbarea situațiunii, și că liberalii vor trebui să se retragă de la putere.

În același timp se vestese mórtea subită a dlui *Lascar Catargiu*, șeful partidului conservator. În locu-l a fost proclamat de șef dl *Grigore Cantacuzino*, despre care e vorba, că împreună cu dl *Petru Carp*, șeful junimiștilor, va fi însărcinat de regele cu compunerea noului cabinet.

Cantacuzino e în vristă de 62 ani, a studiat iurispundența și a fost primar al capitalei și în mai multe rânduri ministru. Mai în urmă a fost president al camerei și apoi al senatului. Carp e în aceeași etate, a studiat științele politice la Berlin și Bonn. A fost ministru plenipotențiar la Viena și apoi în diferite rânduri ministru de esterne și domenii.

Hollanda. Invitări de participare la conferința de pace și desarmare, ce se va ține în 18 luna viitoare, au fost trimise tuturor statelor, cari au putere armată independentă. Fiind că Sfinția Sa Papa, de fapt, nu întrunescă această condițiune, nici nu a fost invitat, cu toate că fiind vorba de pace, nime altul nu era mai chemat, ca să o sfătuască și să îndemne la primirea ei, de cât scaunul apostolic, care este pus pentru pacificarea popórelor, și care în toate timpurile s'a străduit pentru încetarea vésărilor de sânge. Nu a fost invitată la conferința acesta nici Bulgaria, ca una, carea nu are armată independentă. Dintre puterile a fară de Europa, au fost invitate: China, Japonia, Siamul, Persia și Statele Unite. Uniunea acesta americană a luat o poziție cu totul deosebită față de congres. Guvernul ei a dat ordin reprezentanților săi, să declare, că nu pot primi un proiect de desarmare totală ori parțială, fiind că

Americanii în privința înarmărilor stau înapoi statelor europene. Nu cum va atitudinea Americanilor va trage după sine și alte puteri, cari dacă e vorba de vorbe sînt pentru desarmare, dar nu și în fapte?

Corespondințe.

Din *troubul Mediașului în April 1899.*

Onorată Redacțiune!

Cu încordată atențiune am urmărit rostul ziarelor noastre privitor la feluritele relațiuni ale preoțiimii și în special ceea cu „ajutorul“ nu prea binevenit. Pe temeiul acesta — cu permisiunea On. redacțiunii — voiesc a constata și eú un adevér cu totul lipsit de podóbe.

Nu va fi adecă individ mai espert și imparțial, care să nu recunoscă, cum că preoțiimea noastră în genere paralel cu cualificațiunea sa ne presintă un tablou atât de trist și fioros cu privire la starea materială (omitiend unele casuri de categoriă ereditară), în cât considerând nu spiritul modern — dar indignițele pretinse numai de „geniul“ némului nostru, nu tocmai destul de recunoscótor față de această preoțiime, apoi nu trebuie să ne mirăm prea mult, dacă desprețuită și nebagată în samă de către străini și — durere — în multe casuri chiar și de către ai nostri, avisată și chiar silită a devenit ea pentru a primi aceea ce i-se oferesce.

Ministrii țerii noastre — așa se vede — au înțeles mai bine de cât némul nostru, cum că „preotul e sufletul poporului“, și ast fel dinșil au încetat de al mai persecuta și impila, au încetat de al mai „desprețui“, și astăzi li întinde arginți de milă, ér mila o primesce cel lipsit, pentru că celui lipsit i-se întinde, și numai cel lipsit o póte primi. Óre nu apare din relațiunea acesta cât se póte de limpede óre care logică în desfășurarea evenimentelor? Óre din aceste nu se póte cuprinde firésca și fatala urmare a ordului natural?

Să nu ne lungece mâna de pe inimă și să socotim, că dacă tactica economică și cea a conservării de sine ar fi dat mâna, ér preoțiimea noastră ar fi fost considerată baremi icl cólea printre șirele fundațiunilor și a colectelor, póte mai cu puține urmări prielnice némului nostru (sapienti sat...), astăzi nu numai că nu am avé lipsă de dispreț față de ajutor străin, dar străinul nice nu ar cuteza a ne îmbia cu arginții săi. Dacă némul nostru ar fi avut și ar avé acel ochi ageri, pe cari nu prea târziu li posed ministrii țerii noastre, atunci arginții lor nu ar mai avé nici un farmec, ér preoțiimea noastră ar ocupa terenul acela, care întru adevér i-se șede. Să-mi lerte inuse ori și cine, dar luând lucrul „da capo“, apoi preoțiimea noastră înainte némului său nu se bucură nici de respectul acela, de care se bucură preoții altor némuri din jurul nostru, de acel respect adecă, care îmbărbătează și nu disgustă. Măneacănd apoi de aci — éráșil lucru logic — s'a interesat cine va vre o dată de sórtea materială a preotului, a fară de auctoritățile bisericesci? — Da, s'a reflectat și la bietul preot atunci, când lipsa și împrejurările au adus cu sine, ca să-l strige némul: „preoții cu crucea în frunte!“ — apoi a urmat érá-și cel alalt vers: „preoții cu plngu în mână!“

Anomalia se vede cât pe colo. „De cât că firește, la toate le pórtă vina preotul!? — (Așa cântă dómna opiniunea publică). —

„Sistemisarea salariului respective a dotațiunii relative pentru preoțiimea noastră“ — acesta ar fi punctul prim și cel mai necesar din serbarea bicentenariului S. Uniri.

Dacă nu va fi așa, apoi putem esclama cu „casa arde, baba se péptenă.“¹⁾

Cu distins respect

Im.

Din *Mărginime.*

Onorată Redacțiune!

Sinódele protopopesei de pimăvară ne bat la ușă, și deja până acum mulți dintre șefii tractuali și-au și conchemat preoții la sinod, ér alții vor face destul acestei datorințe a lor în zilele proxime.

Și óre în acestea sinóde protopopesei pertractase-vor obiecte de actualitate, de cari avem o mulțime, sau dóră toate vor decurge după programul învechit, carele constă mai ales din rapórt școlare (!), pedepse dictate preoților negligenți, încassări de taxe și în fine — fiind timpul înaintat — din mărturisirea alor căți va preoți, cari n'au grabă mare de a pleca către casă?! Cam ast fel decurg sinódele noastre protopopesei, când dacă n'ar fi cuvintul de deschidere al presidentului, fórte puțin preoți (? Red.) ar mai sci, că există cestiuni de interes vital pentru ei și poporul credincios, mult cercatul popor coneređut păstoririi lor!

Éta pentru ce bine ar fi, ca în sinódele protopopesei apropiate să se pună pe tapet spre pertractare acelea cestiuni, asupra cărora preoțiimea întregă datóre este a se pronunța, că să se scie la locurile competente, că preoțiimea noastră, când e vorba de jignirea intereselor sale și stírbirea drepturilor scumpei sale biserici, hotărítă este a rosti unisono și solidar un „veto“ puternic și a cere sus și tare de la Iubiții săi capi o vorbă bună și apérare, ér de la cei, cari prin „banul lui Iuda“ voiesc a ne ingenuunchia intereselor lor distructive: dreptate și respectarea dreptului nostru!

Și sinódele protopopesei, unde preoții își au convenirile și sfaturile lor, sînt chiamate a face acest lucru, ca ast fel Iubiții nostri Archierei, basați pe cuvintul și solidaritatea preoților lor, fără preget să-și ridice vócea întru apérarea noastră și a s. noastre biserici.

Avem obiecte de pertractat, cari nu pot rămáne din programul sinódelor protopopesei de pimăvară la nici un cas, căci timpul suprem este a lucra acum ca nici o dată.

Acestea obiecte, după părerea mea, ar fi:

a) *Autonomia.* Să ne declarăm acum pe cum de atâtea ori până acum, că noi voim să fim neatfurnători în trebile noastre bisericesci. Să cerem, că cei competenți să-și implinescă promisiunea dată de atâtea vreme, și că noi hotăríți sîntem la ori ce pas, când autonomia nouă atât de scumpă nu ni-s'ar asigura. Să strigăm celor îndoelnic și cu planuri ascunse în față acum și mai pe urmă, că prin politica de amânări nu ne vor amăgi, ci mai bine să asculte cuvintul

¹⁾ Corespondința acesta a sosit chiar la timp ca un echo la ceea spusă în primul de azi. Am publicat-o fără modificare, din motivul, că cuprinde câte va adevéruri crude.

Inubiilor nostri Archierei, în cari noi pusu-ne-am totă încrederea și cari din inimile noastre vorbesc și cugetele noastre le tâlcuiesc atunci, când cer și stăruiesc pentru neatârarea bisericii noastre.

b) *Congrua*. E de lipsă, să se limpedască o dată și această cestiune trimbițată cu mari promisiuni acum de atâta ani!

S'a îndeplinit actul mareț și sfânt al „Unirii” și îmbunătățirea materială a preoților promisă pe acelea timpuri — poate sub alt înțeles, nu ca cel de azi — acea îmbunătățire nici până azi nu s'a făcut. Acum voiesc, să ne amăgescă, să ne atragă prin argintul sunător pentru planurile lor ascunse și omoritoare pentru caracterul și libertatea noastră.

Eă nu țin nici pe unul mai bun de cât pe cel alalt.

Primum congrua catolicilor, ca să ne catolicisăm și magiarisăm în toate acțiunile noastre religioase; primum congrua statului, ca să ne vindem independența scumpei noastre biserici.

Să nu fie!

Să spunem rupt ales, că noi ajutore sub condițiunii nu primim, ci pretindem numai banii adunați de noi și părinții nostri cu sudori grele! *Sintem sëraci, de numai Dumnezeu ne scie, dar sëraci am fost și sëraci vom, să rămânem mai bine, de cât ca păcatul tradării să ne îngreuneze conștiința noastră, ăr în mormântul rece să ne sîrcolim chinurilor sub blăstemul nepoților și copiilor nostri.* Solidari să aducem concludul în sinodele protopopesce, că nici unul dintre noi trădător nu se va face, ăr pe acel membri inconscil al clerului, cari nîtându-și de sine, mai bat mereu încă și azi pe la ușile domnilor de sus pentru „câți va zeci de florenți”, să-i desprețuim și să-i facem a simți, că ei trădători se fac și nevrednici sînt de oficiul, ce îl ocupă din darul lui Dumnezeu și grația mai marilor sêi.

Destulă umilire a fost până acum, de azi înainte să încetăm cu lingușirile domnesce, căci adânc și întunecos este abisul, în care ne prăbușesc!

c) Să cerem ținerea *sinodului provincial*. În acest sinod să se aducă pe tapet decisiunile tuturor tractelor protopopesce aduse în sensul de sus, și apoi desbatere să fie asupra lor.

Să ni-se schimbe statutele fondului Vancean merit de a da preoților deficienți ajutoare.

Dacă la fondul de pensiuine al învățătorilor azi contribuie multe dintre bisericile noastre, ma chiar și poporul câte 12 fl., ăre noi preoții să nu fim vrednici de a ne bucura de acest favor?

Din totă sêrăcia noastră și pe lângă toate năcazurile și lipsele noastre și noi bucuros am solvi taxe anuale mai mari, numai și numai să fim siguri, că — nu la 50 de ani — ci în orl ce cas de neputință, nouă și după noi familiei noastre ne este asigurat trailul vieții.

Pe cum azi se solvesce la fondul Vancean și se primesce ajutor din acest fond — numai putem sta cu mâinile în sîn, ci să ne îngrijim noi de noi de îmbunătățirea sortii noastre atât de maștere.

În fine în sinodele protopopesce ar fi, să se vorbescă și despre *modul serbării anului 1900*. Să promitem, că fie care dintre noi va serba cu poporul sêu în mod demn amintirea actului s. Uniri și în cercul sêu

de activitate și în mijlocul poporului sêu cu zel va face colecte de bani, ăr sumele adunate se vor trimite P. Ven. Consistor din Blaș, unde apoi să se dispună asupra lor într'un chip sau altul! Monument mareț și falnic să se ridice întru amintirea anului 1700, monument, carele și peste vécuri să vorbescă urmașilor despre mareța și însemnătatea actului s. Uniri.

Frați preoți! Solidari să fim în toate hotăririle și acțiunile noastre și solidaritatea noastră tare să fie ca stânca, de carea să se sfărîme totul ce în contra binelui nostru și a s. noastre biserici se îndreptă.

Să fim solidari și cu mare prevedere în acțiunile noastre, ca nu mai târziu să regretăm amar pașii greșiți!!

frate mic.

Noutăți.

Apel. Despărțemintul Alba Iulia, al Reuniunii învățătorilor gr. cat. din Archidieceasă, voind să-și facă o bibliotecă, apelază la bunăvoința publicului.

Post de medic în Blaș. Publicăm în alt loc al foilor noastre concursul pentru postul de medic cercual cu reședința în Blaș, devenit vacant prin depărtarea dlui Dr. Ales. Codarcea. De cercul acesta se țin 15 comune, ăr remunerațiunea e de 500 fl. anual și 150 fl. pentru călătorie.

În amintirea împărătesei Elisabeta. În orașul Monton, din Franța, s'a inaugurat la 25 Martie monumentul ridicat întru amintirea împărătesei Elisabeta. Împăratul Francisc Iosif a trimis o telegramă de mulțămire.

O carte folositore. Interesanta disertație a dlui prof. Negruțiu, publicată mai întâiu în foia noastră a apărut și în o frumoasă broșură de 80 pag. În ediția aceasta sînt intercalate o mulțime de ilustrațiuni de legumile cele mai recomandabile pentru cultivat. Recomandăm această broșură apărută numai în 1000 es., din cari jumătate sînt proprietatea despăr. XI Blaș al Asociațiunii, care le va împărți gratuit în cercul sêu.

Nouă linie ferată. În săptămăna trecută s'a inaugurat nouă linie ferată română de conjuncțiune cu Ungaria, linia Comănești-Palanca-Ghimeș. La inaugurarea solemnă a luat parte și fostul ministru al lucrărilor publice Brătianu și alte notabilități. Din partea Ungariei a participat consilierul ministerial Robitsek, care în gara de la Ghimeș înfrumșetată cu stindarde române, austriace și magiare, a bineventat pe ministrul român, exprimăndu-și speranța, că această nouă linie va promova comerțul dintre țările vecine.

Blanchete nouă de cambii. Cu 1 April 1899 se introduce în circulație blanchete nouă de cambii în valută de corone. Cele vechi nu vor fi valabile de cât până la 1 Sept. a. c.

Marmură verde în Ardeal. În *Petridul de mijloc*, lângă Turda, s'au descoperit bogate băi de marmură verde. Marmura scosă din aceste băi a fost examinată deja de autorități specialiste și s'a aflat a fi dintre cele mai scumpe soiuri de marmură.

Telegraf fără sirmă. Descoperirea italianului Marconi zi de zi se face tot mai sigură. În timpul din urmă s'au făcut mai multe experimentări, cari toate au succes peste așteptare. Așa s'a depeșat din orașul Dover din Anglia, peste canalul la Manche la orașul Vimereux. Când se făcea experimentarea era o furtună grozavă, cu fulgere și trăsnete, și cu toate acestea telegrama din Dover, o felicitare la adresa ministrului de comerț, a ajuns fără nici o confuziune pe pămîntul francez.

Sedință publică. Societatea de lectură „Ioan Popasu” a studenților de la școlile românești gr. ort. din Brașov a aranjat la 9 o sedință publică cu un program variat și bine ales. Succesul acestei sedințe a fost peste toate așteptările.

O minune a expoziției din 1900. Se scie că de multă vreme toți ămenii născocitori își bat capul se găsecă un nou „clou” care se intrăcă pe acela de la ultima expoziție din Paris, turnul Eiffel. Comisiunea expoziției din 1900 a primit deja multe mil de proiecte în scopul acesta. Cea mai mare parte a acestor proiecte caută se procure publicului o plăcere cum nu s'a mai pomenit până acum. De curēnd, comisiunea a primit un proiect nou care intrunesc plăcutul cu utilul și care e forte probabil că va fi și realizat. Acest nou „clou”, o invenție a dnei Percha Giverne, e o umbrelă uriașă: „le parasol de l'exposition”. Umbrela aceasta e destinată a apăra o parte a teritorului expoziției în contra vremii grele. Umbrela va ave o înălțime de 100 de metri, bățul ei ar consta dintr'o colônă uriașă de metal avēnd la basă un diametru de 40 de metri. Acoperemintul umbrelei va fi împodobit cu sticle multicolore, și mil de lămpi electrice vor lumina noptea. Partea originală a umbrelei e că în „bățul” ei se vor construi patru etaje. Trei dintre aceste etaje se vor afla sub acoperemint, ăr al patrulea de-asupra lui. În fie care din cele trei etaje vor fi aranjată cafenele, sale de concert, teatre, etc. Al patrulea etaj, care se află de-asupra acoperemintului, va purta o cupolă uriașă ce se va învîrți pe nesimțite în jurul axei sale și din care publicul va putē admira priveștiștea expoziției. Urcarea în diferitele etaje se va face pe scări sau cu ascensoriile. Umbrela va ave un diametru de 140 de metri și va acoperi o suprafață de 15.386 metri pătrați. În spațiul acesta vor ave loc diferitele serbări, fără ca ele să potă fi turburate de o schimbare bruscă a vremii.

Românii și Dr. Th. Fischer. Într'un număr din „Westermanns Monatshefte” apărut în Martie, renumitul profesor Dr Th. Fischer, se ocupă într'un articol cu Românii, din care extragem următoarele: „Dintre cele 10 milioane Români — duplu atât cât Magiarii — locuiesc nu tocmai mult peste jumătate în Regat, 3 milioane în Ungaria și Transilvania, restul în Rusia, Bucovina ș. a., m. d. Românii au făcut în ultimul pătrar de secol progrese uimitore pe toate terenele și indeosebi pe cel militar. Și cei din Ungaria se ridică culturalicește și economicicește, se înmulțesc repede, și se pătrund tot mai mult de conștiința națională cultivănd relațiunile cu Regatul. Pentru fie cine, care cunoste referințele, nu potē să mai existe nici cea mai mică dubietate, că aici se va forma pe socoteala Ungurilor, înainte de a fi expirat o jumătate de secol un mare stat național român, cam asemenea aceluia din al vechel Dacie. Acest stat apoi va trata pe cele 6.000.000 Magiari, care vor alcătui o insulă în mijlocul mării românești cam în același fel, cum sînt tratați astăzi Românii și cele alalte naționalități din partea Ungurilor. Dacă învești a cunoste grōznica exasperare și starea culturală a Românilor, te înfiozești de scenele teribile, cari se vor petrece în acel moment, când monarchia Habsburgilor va primi o lovitură din a fără și poporul vexat va putē spera mântuire...”

Necrolog. *Lascar Catargiu*, șeful partidului conservator, a murit subit în Bucuresci la 11 a. c. în urma unui atac de apoplexie. Dăm în următoarele, după „Enciclopedia rom.” câte va date din viața lui. S'a născut la 1823 în Moldova. Sub Voda Sturdza ajunge prefect. La an. 1857 e ales ca membru al divanului ad hoc din Iași, apoi după detronarea lui Cnza, ca membru al locotenenții domnesce, a fost cel dintăiu ministru președinte al printului Carol. Fost apoi președinte al camerei, și ministru president. De la 1895 a fost senator. Om de bun simț, onest și forte activ.

Necrolog. † *Petru Fălcău* paroch în Cenadul sêrb. și asesor consist. a repausat la 26 Martie n. în al 61-lea an al etății și al 33-lea al preoției.

În veci amintirea lor!

PARTE SCIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

Credința vécurilor creștine celor dintâi în fecioria Născătoarei de Dumnezeu.

(Continuare.)

Esplicarea acésta a s. Epifaniu adevérat că nu e întru tóte cea mai norocóșă și convingétóre, dară dintr'insa resultă totuși atâta, că combaterea vieții pururea feciorescă a Mariei dînsul o socotese de un lucru noú, ne mai auđit, care vătémă nespus sentimentul credincios al creștinilor. Chipul, în care grăesce, ne îndrumă mai de parte la convicția unei període mai vechi de cât dînsul și ne întăresce părerea, că deja Origene grăise în numele marii maiorității a creștinilor.

De altmintea s. Epifaniu în lucrul acesta a avut de soți pe câți va dintre contemporanii săi. Așa socotesc și ss. Gregoriu de Nissa ¹⁾ și Ioan Gurădeaur ²⁾ pe „frații lui Isus“ de fiil lui Iosif din căsătoria cea dintâi. Când în Capadocia o sectă a osîndit căsătoria, s. Vasiliu adevérat că a făcut ascultătorilor săi concesiunea, că în aceea, că Maria după nascerea lui Christos să fie trăit cu Iosif în căsătorie trupescă, nu se cuprinde nimic, ce ar déroga credinței, dară totuși a adaus: „Urechile credincioșilor nu pot înse suferi, să o supună acésta.“ ³⁾ Érá s. Gregoriu de Nazianz numesce pe Maria „muiere, care nu scie de nuntă.“ ⁴⁾

Cu mult mai cu de-aménutul s'a cuprins s. Ieronim cu cestiunea acésta. Se ivise adevérat și în Roma o reacțiune împotriva convicției despre fecioria neîncetată a Mariei. Helvidiu, învățacelul Arianului Maxentiú, celui ce seđuse în scaunul episcopesc de Milan mai înainte de s. Ambrosiu, petrecu pe la anul 380 pe timpul Papei Damas în Roma. El fu laic și după mărturisirea s. Ieronim „un om țărănesc abia întrodus în elementele sciinței“, ⁵⁾ dară cu tóte acestea se cređu chemat, să se mestece în lucruri teologice, și pe la anul 380 compuse o scriere împotriva fecioriei neîncetate a Mariei. Ca la dovedei se provocă în tocmal ca și Antidicomarianiții la cuvintele s. Scripturii, pe cum și la scriitorii bisericesci Tertulian și Victorin de Petaviu.

„Frații“ provocară deci pe s. Ieronim, să răspundă la scrierea acésta a lui Helvidiu. S. Ieronim întru început nu se putu hotărî, să onoreze pe ignorantul acesta cu răspunsul său. Dară smintéla, ce o dase scrierea lui Helvidiu, în sfârșit l-a îndemnat, ca la anul 381 ori 382 „să pună secura la rădăcina arborelui neroditoriu și să-l dea focului dimpreună cu frunzele lui cele góle, pentru ca acela, care nici o dată nu învățase a grăi, să învețe a tăcé de acum înainte.“ ⁶⁾ „De aceea,“ așa continuă s. Ieronim, „am, să chem pe Spiritul sfînt, ca el să apere în sensul său prin rostul meu fecioria fericitei Marie. Am, să chem pe Domnul Isus, ca sălașul sfîntului trup, a cărui locuitoriu a fost timp de zece luni (lunare), să-l păzescă de tótă bănuéla împreunării trupesci. Ba am, să mă rog chiar și lui Dumnezeu Tatăl ca pe Maica Fiului său, carea a fost mai curénd mamă de cât căsătorită, să o dovedescă de fecioră după nascere.“ ⁷⁾ Și dovedirea acésta s. Ieronim va, să o facă nu pe cale retorică-dialectică-filosofică, ci prin mărturisirile s. Scripturii. Helvidiu trase consecințe din cuvintele de la Mt. 1, 18 urr. Maria. — așa zise Helvidiu, — se zice acolo logodită, érá nu dată în grije, și a nume pentru că ea avu și voi, ca întru adevér să se căsătorescă. Se mai zice apoi: „Mai înainte de a se împreuna ei.“ Așa ceva nu se zice despre ómenii de aceia, cari mai apoi nu au, să se împreune, în tocmal pe cum despre óre cine, care nu are, să dejune, nu se zice: Mai înainte de a dejuna el. Ángerul o numesce mai de parte muierea lui Iosif. ⁸⁾ S. Ieronim nu se

cuprinde cu întrebarea, că Maria de ce se numesce logodită și nu mai bine dată în grije, ci arată numai contradicția, în care se încurcă Helvidiu numind pe aceeași personă cu aceeași résuflare logodită și muiere saú soție, érá față cu cele alalte aserțiuni ale lui Helvidiu observă următoarele: Frasa „mai înainte de a se împreuna ei“ pretinde o împreunare de mai apoi în tocmal așa de puțin, pe cât de puțin pretinde o dejunare de mai apoi în port propositia: Mai înainte de a dejuna în port am călătorit cu naea spre Africa. Ori din propositia: „Helvidiu mai înainte de a se pocăi a fost surprins de mórte“ se póte dóră conchide, că Helvidiu s'a pocăit după mórte? Lucru sciut, că acésta nu e cu puțință, pe cum spune ps. 6, 6. Părțiceaua „mai înainte de“ adevérat că a dese ori arată spre óre ce, ce urméză, dară ea une oria spune și numai ceea ce se cugetase mai înainte. Ceea ce se cugetase, nu e neapérat de lipsă, să se și împlinescă, de óre ce un cas, care întrevine, póte, să împedece împlinirea ei. Așa și Evangelistul încă are cu cuvintele acelea înaintea ochilor numai timpul cel nemijlocit mai înainte de căsătorire. Nici de cum nu póte înse, să se conchidă din acésta, că Iosif să se fie împreunat cu Maria. Dóră dorința de a o face acésta o deláturase deja conceperea (lui Isus). — Ángerul adevérat că numesce pe Maria „muiere“, înse acésta dovedesce tot așa de puțin, că ea ar fi încetat a fi numai mirésă. ⁹⁾

Provocându-se la cuvintele de la Mt. 1, 25: „Și nu o a cunoscut pe ea, până ce a născut pe fiul său cel întâi născut,“ Helvidiu își dá în rîndul cel dintâi silință mare, să dovedescă, că sub „cunoscere“ are, să se înțelégă împreunare trupescă. Acésta o concede și s. Ieronim. Mai de parte esplică Helvidiu, că părțiceaua „până când“ însemnă un timp determinat, după care se împlinesce, ceea ce nu s'a împlinit până la terminul acela de timp, și că prin urmare este dovedit, că Iosif a cunoscut pe Maria după nascerea lui Christos, și numai nascerea acésta a amănat cunoscerea Mariei prin Iosif. Esplicând textul acesta s. Ieronim concede, că părțiceaua „până când“ în s. Scriptură de fórte multe ori însemnă întru adevér un timp determinat. Dară ea de multe ori însemnă și un timp nedeterminat. Dacă se zice bună órá la profetul (Isa. 46, 4): „Eú sînt, și până ce veți îmbétrâni, eú sînt,“ asta are dóră, să se înțelégă așa, că Dumnezeu va înceta a mai fi, după ce vor fi îmbétrâniți? Ori când zice Mântuitorul către Apostoli (la Mt. 28, 20): „Și étá eú cu voi sînt în tóte zilele până la sfârșitul vécului,“ dóră va părăsi Mântuitorul pe învățaceii săi după sfârșitul vécului? Ori când Paul (I Cor. 15, 25) zice cu psalmistul (109, 1), că el (Christos) are, să împărătescă, până ce va pune pe toți vrășmașii săi sub picioarele sale, dóră va înceta Domnul a împărăți, după ce vrășmașii lui vor zăcé sub picioarele lui? Usul acesta de vorbire ar puté, să se mai dovedescă încă cu multe exemple, — s. Ieronim întru adevér și citéză câte va, — și din acésta resultă deci, că esplicarea lui Helvidiu cel puțin nu e necesară. De altmintea cum ar și puté óre cine, să se gândescă la așa ceva? Dacă s. Scriptură dovedesce și Helvidiu concede, că Iosif nu a pășit la împreunare cu Maria până la nascerea pruncului, pentru că prin un vis i-s'a dat acésta de scire, cu cât mai puțin a putut el, să îndrăznescă a se împreuna cu ea mai apoi, după ce a véđut arătările ángeresci, pe păstorii, pe Simeon, pe profetesa Ana, pe magii, steaua, pe Irod, după ce a véđut minunile acestea tóte? Putut-a óre, să îndrăznescă a se atinge de biserica lui Dumnezeu, de locașul Spiritului sfînt, de Maica Domnului său? Helvidiu adevérat că mai bine cértă pe Mateiu, pentru că nu s'a esprimit mai limpede și nu a zis bună órá: „Și el a luat pe muierea sa întru ale sale și de acum înainte nu a îndrăznit mai mult, să se atingă de ea,“ și argumentele interne înșirate până aci le declară de șagă și de argumentări de prisos. ⁹⁾

Punctul al treilea, de care s'a împedecat Helvidiu, a fost frasa „întâi născut“ de la Lc. 2, 7. Dintr'insa a conchis, că a mai avut și alți fiu, de óre ce întâi născut póte, să se numescă numai acela, care are frați, pe când acela, care e singurul fiu al părinților săi, se numesce unul născut. ⁹⁾ „Dară noi,“ zise s. Ieronim, „definim așa: Fiesce care unul născut e întâi născut, nu fiesce care întâi născut e unul născut. Întâi

¹⁾ Or. II. de resurr. Chr.

²⁾ Homil. V. in Matth.

³⁾ De nativ. Dom.

⁴⁾ Poesia întru lauda fecioriei st. 147.

⁵⁾ Adv. Helv. sub init.

⁶⁾ Ibid.

⁷⁾ Ibid. 2.

⁸⁾ Ibid. 3.

¹⁾ Ibid. 4.

²⁾ Adv. Helv. 6-8.

³⁾ Ibid. 9.

născut se numește nu numai acela, după care urmează alții, ci acela, mai înainte de care nu s'a născut nici unul. Definiția biblică veritabilă a cuvântului se află la II Moisi 34, 19 ur. și la IV Moisi 18, 15, adică: Tot, ce deschide pânțele din tot trupul, câte aduc Domnului, de la om până la dobitoc, al meu să fie, (zice Domnul). Numai cât întâiu născutul oamenilor și întâiu născutul animalelor celor necurate avea, să se răscumpere. Cuvântul lui Dumnezeu definește deci, care e întâiu născut, adică tot, ce deschide pânțele. Dacă întâiu născut e numai acela, după care urmează frații, atunci nu ar fi fost de lipsă, să se răscumpere unul născut, ci s'ar fi putut, să se aștepte, până ar fi urmat frații. Dară e știut, că Isus a fost răscumpărat

cu o păreche de porumbi în dată „la curățirea“ în biserică. Ore cu prilejul uciderii întâiu născuților din Egipt (II Moisi 12, 29) au fost cruțați unii născuții? Firesce, de cum va pe ore cine îl face întâiu născut numai existența de frați. A spune așa ceva ar fi un lucru vrednic de ris. De aceea urmează și de aci, că întâiu născut se numește numai acela, care deschide pânțele. ¹⁾

(Va urma.)

¹⁾ Ibid. 10.

Amalrich regele Ierusalimului și cei doi peregrini.

(Narațiune istorică).

(Continuare.)

„Înainte de ce s'ar întâmpla acesta, îmi țin de datorință, să-ți trag atențiunea asupra importanței poziției, ce ocupi. Prin păcătoșia noastră trebuie să știi, că am pierdut mult din cele eluptate de predecesorii noștri; multe cetăți și fortărețe, peste cari eram stăpâni, astăzi sînt în mâinile păgânilor. Causa? Ți-am amintit-o. Entuziasmul și frica lui Dumnezeu din inimile cavalerilor a dispărut, ei s'au făcut mai păcătoși de cât musulmanii, sînt lipsiți de animația de lipsă, ca să pôtă lupta pentru sfîntul mormînt. Pentru aceea, fiul meu, de la tine se așteptă: de o parte să lărgesci marginile împărăției și să întărești cetățile sfîntului mormînt; ér de altă parte prin purtarea ta sfîntă să devii lumina și exemplul tuturor. Feresce-te, să nu ajungi în cursa celor răi. Alungă de la tine pe Milo de Plancy, care e un om certăreț, fără témă de Dumnezeu, și mândru până la grătă. Purtarea lui este antipatică multora. Deja de pe acuma mulți sînt îngrijați pentru prietinia ce o ai cu el, temându-se ca nu cum va tu devenind rege să-ți concedi și mai multe. Îea în considerare admoniarea mea, până mai este timp. Eă am invitat pe principii la încoronarea ta și am stat bun, că tu ai, să ne fii un rege bun. Nu mă face, să rămân de minciună, na-și voi, să-mi pătez numele și bătrîneța cu neadevăruri.“

Amalrich sărutând mîna patriarhului îi zise: „Cum a-și puté, să nu urmez sfaturile și dorința tatălui meu, când este vorba de binele imperiului? Nu crede, înalte patriarh, că sînt atât de ambițios, în cât să rîvnesc cu tot prețul la domnie. Sînt gata, să abzie în tot momentul. Din clipa ce se va pune corona pe capul meu; am să o țin cu tărie și să o apăr cu sabia contra orî cărui dușman. Spune-mi dar, pot să o primesc fără de a veni în conflict cu principii împărăției.“

„Voiă cerca, să aplanez certele, dar bagă de samă, că pe tine te învinesc cu multe. Preoțimea spune, că de și ești punctuos în cercetarea cultului dumnezeesc și în plățirea decimelor, totuși nu te sfiești, să prădezi bisericile și mănăstirile, să desconsideri legea și dreptul nu mai ca să poți aduna avere. Lafeii spun, că tu ai fi uricios și aspru. Veți de te desbaeră de aceste greșeli și cărcă, să-ți însușești naturelul defunctului tēu frate.“

„Înviniurile, ce mi-se fac, nu sînt neîntemeiate,“ răspuse contele; „dar îți promit, că am să mă îndrept și îți cer ajutorul, ca să mă scoți în spre bine.“

Patriarhul binecuvîntându-l și rugându-l, să nu-și schimbe propusul, se depărteză. Amalrich rămas singur se retrage însoțit de servitorii în odaia de culcat. Din odaia acesta putea-l privi peste tot orașul până la muntele olivilor. Aici dimitte pe servitorii și se gătesce de culcare. Când se desbrăca, de o dată îi veni în minte, că el are de paznici, oameni, cari sînt de altă lege. Aceștia ar puté, să-l ucidă, dacă ar ști, că se fac plăcuți profetului. Dar Amalrich nu se descurăjează.

Deschide ușa și se uită. În antișambra puțin luminată stăteau doi musulmani sdraveni cu nisce sabii curbe în mîni. „Veniți mai aproape Ramleh și Zadoc.“

Cei doi musulmani își depun sabiile, se plécă la pămînt și îi sărută piciorile. „Lăsați-mă în pace cu subordinațiunea acesta próstă, dór voi bine știți, că eă nu vę pot suferi. Sus! fiiți cu grijă, fiind că voué vi încredințată viața viitorului rege din Ierusalim. Aduceți-ve a minte, că eă vę am scăpat pe voi, când erați, să fiiți strangulați și aruncați pe stîncă.“

„Nu aveți nici o témă,“ răspuse Zadoc. „De ar veni toți baronii și principii, cari nu te plac, nu vor puté, să-ți strice nimica.“

Amalrich întră érá-și în odaia sa, și deschidénd ferestra privi orașul. Coperișele mișuiaă de lume, ulițele tot asemenea. Cavalerii îndrumău cetele la locurile destinate pentru culcare. Strigătul lor se audia în depărtări. Pe încetul orașul se liniștesce, Amalrich se pune la odihnă rugându-se cătră Cel prea înalt, ca să-i dea putere și sfîntenie.

Diminéta următoare, Ierusalimul cu mulțimea de cupole, coperișe și cu castelul Sionului plutiaă în reflexul aurit a sórelui de răsărit. Pe tóte străđile sunău trompetele și de pretutindenia leșiaă cavalerii încunjuțați de ceta ostașilor în frunte cu stindardul lor. Clopotele tuturor bisericilor sună a sêrbătore; ér cavalerii și principii pante-rați pe caii lor superbi se îndreptă spre biserică sfîntului mormînt. Aici se oprese cu toții. În dată sosese patriarhul Ierusalimului. El este însoțit de toți episcopii imperiului și de o mulțime din clerul înalt. Aici sînt și reprezentanții ordului Templarilor și Ioaniților. Toți sînt cu cruci și cu praporii. Acestă procesiune însoțită de cântări sfînte întră în biserică mormîntului sfînt.

Ajungénd procesiunea în ușa bisericii, patriarhul se uită, să vadă, ore sosit-a acela, cărnua avea, să-i pună corónă. Amalrich venia chiar acum călare pe un roib sburdalnic însoțit de Milo Plancy. Adjutantul mândru se uita cu un fel de zimbet ironic la cavalerii sosiți a nume din cele mai depărtate regiuni ale imperiului.

Cavalerii se revoltară de atâta dispreț, și murmurul lor de nemulțămire străbătu până la urechile lui Amalrich. La moment îi porunci, să nu-l însoțescă mai de parte și să între singur în biserică. Apoi dându-se jos de pe cal și sărutând cu multă reverință mîna patriarhului înainte însoțit de acesta în lăuntru bisericii, care plutia într'o mare de lumină. Organele încep să sune, ér mulțimea cucernică erumpe în cântări. Patriarhul se îmbracă în odăjdii și asistat de doi episcopi începe slujba dumnezească. În tot deursul slujbei sfînte Amalrich stătu în genunchi pe un scaun cu o perină trasă în roșu. Pietatea, cu care urmăria serviciul dumnezeesc a făcut bună impresiune asupra principilor și prelaților. După sfârșirea serviciului divin patriarhul în vederea tuturor lea corona de aur dintr'un scrin și o aședă pe altar. Apoi întorcéndu-se spre Amalrich îi zise: „Înaintéază spre altar, tu frate al vitézului Balduin, ca să te încoronez cu corona Ierusalimului și să te ung cu uleul sfînt, după a lui dorință.“

Contele ridicându-se de pe scaun se proscernu pe prima treptă a altarului plin de cutremur și nu se ridică de cât la porunca patriarhului.

Venerabilul patriarh întorcéndu-se cătră dînsul îi agrăi ast fel: „Amalrich, Dumnezeu te-a învrednicit, să-ți fi urmaș. Te rog jóră sêrbătorește, că vei observa legile țerii și vei purta cu vrednicie corona regală.“

(Va urma.)

Bibliografie.

A apărut:

Aritmetica generală și specială de Teodor Ceonța, profesor preparandial, ediț. II, tomul I și II, Arad 1899, XXVI+405 pag., prețul 2 fl.

A Lurdi Szt Szűz tisztalete Május hónapban. Szatmár 1899. XXII+353 pag., format 8° mic, prețul 1 fl. 20 cr.

„Amicul progresului român“ cu următorul sumar: Sintoismul și preoții săi. — Misterele generațiunii. — Pentru morții vii. — *Medicina familiară*, diferite lécuri. — Cultivarea sfeclii (urmare și fine). — Despre îngrășatul paserilor. Claponatul. — Ce trebuie

să lucreze stuparul în luna lui Martie? (din „Unirea“). — Cultura sparanghelului, (cu 1 ilustrație). — Locomobilele și treerătorele perfecționate (cu 2 ilustrații). — Răsboiul România (cu 2 ilustrații). Diferite sciri economice, industriale și comerciale din țară. — Situațiunea agricolă și comercială. — *Suplimentul literar*: Ângerul cu aripa ruptă. — Tutium și ér Tiutium. — Idiotisme. — Paricidul (roman).

„Revista ilustrată“ Anul II, Nr. 4 cu următorii sumar: Episcopul Michail Pavel. — Solia necunoscutului, novelă de F. Thieme. — Trandafrul, poesie de Sabin. — Din propria ei putere, novelă de G. Simu (urmare). — Templul din Damsuş. — Cea mai cu minte, poesie de P. O. Bocca. — Castelul din Carpați, recenziune. — De când, poesie de Antoniu Popp. — Ori cât, poesie de Antoniu Popp. — Cum să fotografăm, de I. Nițu Pop. — De când zice mâta „Tatăl nostru“, legendă. *Din Albumul nostru*: Alexandru Roșu. — Glume: Din suta luminilor. — Têrani nostri. — Bibliografi. Cronica lunară, Diverse, Concurs. — Găciturî. Deslegarea găciturilor. Posta redacțiunii. *Ilustrațiuni*: Episcopul Michail Pavel. — Soli Dacl cer grația de la Traian. — Templul din Damsuş. — 6 ilustrațiuni din Castelul din Carpați, recenziune. — 5 ilustrațiuni, aparate de fotografat. — Alexandru Roșu. O țerancă de la Seliște.

Manual de Psihologie și Logică pentru clasa VIII a școlilor medie edat de Dr Vasile Hossu. Blaș. Tipografia seminariului archidieceșan. 1898. Prețul broș. 1 fl. 20 cr.

Posta Redacțiunii. Dn. N. Ș. în A. Vă implinim cererea, dar așteptăm să ne trimiteți un exemplar din cartea DVăstre. — On. D. D. în C. Primit, se va publica în numărul viitor. Sintem veseli de faptul, cu cât interes urmăresce preoțimea cestiumile ce se tracteză în fôea noastră. — On. *Anchidim Candale*. Zilele trecute a-ți reclamat numărul, carl nu la-ți primit, și acum ni-se returneză Nr. 14, cum se face acêsta? așteptăm deslușiri.

Editor și redactor rêspondetor:
Dr Vasile Suci.

Sz. 1446—1899.

(18) 1—1

Pályázati hirdetés.

Alsófehér vármegye balázsfalvi járásában Balázsfalva község székhelyi rendszerezett körorvosi állomás, melyhez a miháczfalvi, buzásboesárdi, ohábai és balázsfalvi körjegyzőségekhez beosztott 15 község tartozik üresedésbe jövén, arra ezennel pályázatot nyitok.

A körorvos évi javadalmazása 500 frt fizetés és 150 frt fuvar átalány, mely előzetes havi részletekben Balázsfalva község pénztárából fizetetik ki. a gyógydíjakra nézve a körorvos a községekkel szabadon egyeskedik, azonban a vagyontalanokat ingyen köteles gyógykezelti; köteles továbbá körét havonként kétszer beutazni.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 9. §. és az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §. értelmében képesítésüket igazoló okmányokkal, erkölcsi magaviseletüket tanúsító bizonylattel felszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi Április hó végéig annál is inkább nyújtsák be, mert a későbbben beérkezőket figyelembe venni nem fogom.

A választás az egészségügyi kör székhelyén Balázsfalván a körjegyzői irodán folyó évi Május hó 3-án d. e. 10 órakor fog megtartatni.

A Szolgabírói hivatal.

Balázsfalván 1899 Április hó 6-án.

Simonffy Alajos
főszolgabíró.

279 szám
1899.

(19) 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1899. évi Sp. 52/B. számú végzése következtében Dr Brendusian Jakab ügyvéd által képviselt Dániel István javára, Heiskovics Jakab ellen 240 frt — kr. s jár. erejéig 1899. évi Márczius hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 830 frt 59 kr-ra becsült Korcsoma berendezési tárgyak, fűszer bolti áru cikkek, szoba butorok, 1 Szodaviz gyár és 260 Sziffon üvegből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. jbiróság 1899. évi V. 257/2. számú végzése folytán 240 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi Augusztus hó 5-ik napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 32 frt 85 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig helyben alperes lakásánál leendő eszközlésére 1899. évi Április hó 26-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Balázsfalván 1899. évi Április hó 12-ik napján.

Thát György,
kir. jbirósági végrehajtó.

26 v. szám
1899.

(20) 1—1

Arverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1897. évi 9059. számú végzése következtében Dr Mánia Gyula ügyvéd által képviselt Patria takarékpénztár javára Demian Nikulae és társai ellen 67 frt — kr. s jár. erejéig 1898. évi Február hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 360 frt — kr-ra becsült, Lác Augusztinnál: 2 ökör, Lác Vasiliénél 2 tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hosszuaszói kir. jbiróság 1899. évi V. 100/3. számú végzése folytán 67 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi Február hó 22-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 32 frt 26 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Kis-Iklodon alperesek lakásánál leendő eszközlésére 1899. évi Április hó 24-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hosszuaszón 1899. évi Márczius hó 22-ik napján.

Dózsa Sámuel,
kir. jbirósági végrehajtó.

25 v. szám
1899.

21) 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1898. évi 6475. számú végzése következtében Dr Mánia Gyula ügyvéd által képviselt Patria takarékpénztár javára Érsek Miklós és társai ellen 225 frt — kr. s jár. erejéig 1898. évi Szeptember hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 400 frt — kr-ra becsült idősebb Érsek Ferencznel: széna. sarju, egy rosta, egy hizó sertés és 2 ökörből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hosszuaszói kir. járásbíróóság 1898. évi V. 172/4. számú végzése folytán 225 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi Márczius hó 5-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 47 frt 76 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Bethlen Szt Miklóson alperes lakásán leendő eszközlésére 1899. évi Április hó 27-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hosszuaszón 1899. évi Márczius hó 22-ik napján.

Dózsa Sámuel,
kir. jbirósági végrehajtó.

30 v. szám
1899.

(22) 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1897. évi 886 számú végzése következtében Dr Mánia Gyula ügyvéd által képviselt Patria takarékpénztár javára Schneider Martin és társai ellen 53 frt 35 kr. s jár. erejéig 1897. évi Junius hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 343 frt — kr-ra becsült Schneider Mártonnál: szekerek, borjuk, hordók; Kusch Györgynél: 3 malacz és Z kéli Mihálynál: 2 ökörből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hosszuaszói kir. járásbíróóság 1899. évi V. 16/2. számú végzése folytán 53 frt 35 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi Junius hó 23-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 40 frt 10 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Bolkácson alperesek lakásánál leendő eszközlésére 1899. évi Április hó 28-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hosszuaszón 1899. évi Márczius hó 22-ik napján.

Dózsa Sámuel,
kir. jbirósági végrehajtó.